

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2016r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie
w składzie następującym :

Przewodniczący : Sędzia WSA Dorota Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2016r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi [REDAKTED]

na postanowienie Komisarza Wyborczego w Krakowie

z dnia 3 grudnia 2015r.

w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu Wójta Gminy Pcim

postanawia:

odrzuć skargę.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność

Starszy Sekretarz Sądowy
Bernadetta Szczyпка

Wyrok
Postanowienie

z dnia 4.03.2016r. sygn. akt III SA/Kr. 25/16
jest prawomocny(e) od dnia 13.04.2016

podpis sędziego

-4-

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 grudnia 2015r. Komisarz Wyborczy w Krakowie stwierdził wygaśnięcie mandatu Wójta Gminy Pcim [REDAKTOWANE]

Pismem z dnia 14 grudnia 2015r. [REDAKTOWANE] – Przewodniczący Rady Gminy Pcim, wniósł skargę na powyższe postanowienie Komisarza Wyborczego w Krakowie. Skarżący podniósł, że ma uprawnienia kontrolne względem zaskarżonego postanowienia, gdyż zgodnie z art. 492 § 3a Kodeksu wyborczego komisarz wyborczy jest zobowiązany do przesłania mu postanowienia o wygaśnięciu mandatu wójta.

W odpowiedzi na skargę Komisarz Wyborczy w Krakowie wniósł o odrzucenie skargi, gdyż została ona wniesiona przez osobę nieuprawnioną, względnie o jej oddalenie. Uzasadniając wniosek o odrzucenie skargi organ wskazał, że zgodnie z treścią art. 493 § 1 Kodeksu wyborczego prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego przysługuje tylko zainteresowanemu, tj. Wójtowi Gminy Pcim [REDAKTOWANE], który jednak z niego nie skorzystał. Komisarz Wyborczy wyjaśnił, że skarżącemu przesłano zaskarżone postanowienie do wiadomości, jednak nie wiąże się z tym prawo do jego zaskarżenia.

W piśmie z dnia 11 lutego 2016r. [REDAKTOWANE] powołał się pogląd prezentowany w orzecznictwie (postanowienie WSA w Poznaniu z dnia 14 lutego 2013r., IV SA/Po 1172/12), że pojęcie „zainteresowanego” należy rozumieć szeroko oraz że przewodniczący rady gminy, jako organu stanowiącego i kontrolnego gminy, ma interes prawny w zaskarżeniu postanowienia komisarza wyborczego stwierdzającego wygaśnięcie mandatu organu wykonawczego. Niepewność co do daty wygaśnięcia mandatu wójta powoduje, że przewodniczący rady nie może w pełni wykonywać zadań z zakresu prawa pracy wobec wójta, ma więc interes prawny w zaskarżeniu tego postanowienia.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie zważył co następuje:

Podstawową kwestią w przedmiotowej sprawie jest zagadnienie dopuszczalności wniesienia przez skarżącego skargi na postanowienie Komisarza Wyborczego w Krakowie z dnia 3 grudnia 2015r. w sprawie wygaśnięcia mandatu Wójta Gminy Pcim. Uruchomienie bowiem powierzonej sądowi administracyjnemu kontroli legalności zaskarżonego postanowienia poprzedzać musi konstatacja, że skarga w niniejszej sprawie pochodzi od uprawnionego podmiotu.

Zgodnie z brzmieniem art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r. poz. 270 z późn. zm., zwanej dalej p.p.s.a.) uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności, w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób, jeżeli brała udział w postępowaniu administracyjnym. Z § 2 tego przepisu wynika z kolei, że uprawnionym do wniesienia skargi jest również inny podmiot, któremu ustawy przyznają prawo do wniesienia skargi.

W niniejszej sprawie zastosowanie będzie miał cytowany powyżej § 2, albowiem w przypadku zaskarżenia postanowienia komisarza wyborczego obowiązujące przepisy odmiennie regulują legitymację skargową, wprowadzając dopuszczalny na podstawie § 2 wyjątek od wyrażonej w art. 50 § 1 p.p.s.a. zasady ogólnej. Wyjątek ten został przewidziany w art. 493 ustawy z dnia 5 stycznia 2011r. Kodeks wyborczy (Dz. U. nr 21 poz. 112 z późn. zm.). Z § 1 tego przepisu wyraźnie wynika, że legitymację do zaskarżenia postanowienia komisarza wyborczego ma tylko „zainteresowany”, tj. wójt, którego to postanowienie dotyczy.

Ustawodawca wyraźnie ustanawia zatem wyjątek od ogólnej zasady dotyczącej legitymacji skargowej przewidzianej w ustawie Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Skoro prawo do wniesienia skargi na postanowienie stwierdzające wygaśnięcie mandatu wójta przyznano wyłącznie zainteresowanemu, to skarga innych osób na taką uchwałę jest niedopuszczalna, regulacja wynikająca z art. 493 § 1 Kodeksu wyborczego ma bowiem charakter *lex specialis* w stosunku do zawartych w art. 50 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi zasad o charakterze *legis generalis*. Szczególna regulacja legitymacji do wniesienia skargi na postanowienie komisarza wyborczego

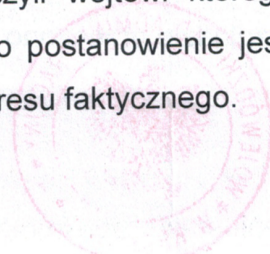
stwierdzające wygaśnięcie mandatu wójta przewidziana w art. 493 § 1 Kodeksu wyborczego, wyklucza zatem zastosowanie przepisów ogólnych o legitymacji skargowej, tj. art. 50 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

W rozpoznawanej sprawie postanowienie Komisarza Wyborczego w Krakowie z dnia 3 grudnia 2015r. stwierdzające wygaśnięcie mandatu Wójta Gminy Pcim zostało wydane na podstawie art. 492 §2a w związku z art. 167 §1 pkt 1 ustawy Kodeks wyborczy, w związku z pisemnym zrzeczeniem się mandatu Wójta przez [REDAKTED]. Art. 492 §1 pkt 3 Kodeksu wyborczego przewiduje, że wygaśnięcie mandatu wójta następuje wskutek pisemnego zrzeczenia się mandatu, a art. 492 §1 pkt 2a przewiduje, że wygaśnięcia mandatu z powodu pisemnego zrzeczenia stwierdza komisarz wyborczy w drodze postanowienia, w terminie 14 dni od dnia wystąpienia przyczyny wygaśnięcia mandatu oraz że postanowienie to ogłasza się w Wojewódzkim Dzienniku Urzędowym. Z kolei w art. 492 § 3a Kodeksu wyborczego przewidziano, że „postanowienie komisarza wyborczego o wygaśnięciu mandatu wójta doręcza się niezwłocznie zainteresowanemu i przesyła wojewodzie oraz przewodniczącemu rady gminy”. Art. 493 § 1 Kodeksu wyborczego przewiduje, że od uchwały rady gminy albo postanowienia komisarza wyborczego o wygaśnięciu mandatu wójta z przyczyn, o których mowa w art. 492 § 1 pkt 1-6, zainteresowanemu przysługuje skarga do sądu administracyjnego w terminie 7 dni od dnia doręczenia uchwały albo postanowienia, którą wnosi się za pośrednictwem organu, który stwierdził wygaśnięcie mandatu.

W rozpoznawanej sprawie wójt, którego dotyczy zaskarżone postanowienie Komisarza Wyborczego, nie wniósł na nie skargi. Stroną skarżącą w tej sprawie jest natomiast przewodniczący rady gminy, jako organu stanowiącego i kontrolnego gminy, który wywodzi swój interes prawny w zaskarżeniu postanowienia komisarza wyborczego stwierdzającego wygaśnięcie mandatu organu wykonawczego z kompetencji organu stanowiącego do wykonywania wobec wójta zadań z zakresu prawa pracy.

Skoro – jak wskazano powyżej – skarga na postanowienie stwierdzające wygaśnięcie mandatu wójta przysługuje wyłącznie „zainteresowanemu”, a więc adresatowi postanowienia, czyli wójtowi którego mandat wygaszono, to skarga przewodniczącego rady na to postanowienie jest niedopuszczalna, niezależnie od posiadanego przez niego interesu faktycznego.

Na oryginalne właściwe podjąć
za zgodą
Starszy sekretarz sądu
Ryszard J. [...]

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę nie podziela poglądu, że w ramach użytego przez ustawodawcę pojęcia „zainteresowany” mieści się nie tylko podmiot którego mandat został przez Komisarza Wyborczego wygaszony, ale także inne osoby, a w szczególności przewodniczący rady. Analiza powyżej przytoczonych przepisów, a zwłaszcza art. 493 §1 Kodeksu wyborczego w zestawieniu z art. 492 § 3a tej ustawy prowadzi do wniosku, że nie ma podstaw prawnych do przyjęcia szerokiego rozumienia pojęcia „zainteresowany”. Zakres desygnatów tego pojęcia został określony w art. 492 § 3 oraz § 3a Kodeksu wyborczego. Z przepisów tych wynika, że „zainteresowanym” jest osoba, której mandat wygaszono. Obowiązująca przed sądami administracyjnymi zasada skargowości nie pozwala na rozszerzanie kręgu podmiotów wyposażonych w legitymację skargową, jeśli ustawa tego wyraźnie nie przewiduje. Treść art. 492 § 3a Kodeksu wyborczego wyraźnie dowodzi, że przewodniczący rady gminy nie jest „zainteresowanym”, skoro wymieniono go w tym przepisie odrębnie, obok zainteresowanego, jako podmiot, któremu doręcza się postanowienie o wygaszeniu mandatu wójta. Sąd rozpoznający niniejszą sprawę podziela zatem prezentowany w orzecznictwie pogląd, że skoro prawo do wniesienia skargi na uchwałę stwierdzającą wygaśnięcie mandatu wójta przyznano wyłącznie zainteresowanemu wójtowi, to skarga innych osób na taką uchwałę jest niedopuszczalna (por. postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 września 2014r., II OZ 783/14 oraz postanowienie Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 lipca 2013r., II OSK 1017/13, dotyczące powoływanego przez skarżącego postanowienia WSA w Poznaniu z dnia 14 lutego 2013r., IV SA/Po 1172/12).

Wobec zatem brzmienia powołanych powyżej przepisów, tj. art. 493 § 1 Kodeksu wyborczego w związku z art. 50 § 2 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi należy stwierdzić, że nie została spełniona przesłanka warunkująca skuteczne skierowanie przez [REDAKOWANE] skargi do sądu administracyjnego. Wniesienie bowiem do sądu administracyjnego skargi przez osobę nieuprawnioną jest niedopuszczalne i skutkuje odrzuceniem skargi, stosownie do treści art. 58 § 1 pkt 6 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Mając powyższe na względzie orzeczono jak w sentencji.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność
Sz
Starszy Sekretarz Sądowy
Bernadetta Szczypka